

PREDICĂ LA RADIO LUXEMBURG

Tema: Hrana obținută de la Dumnezeu

E. Frank– august 1969

Astăzi dorim să încheiem prețioasele gânduri din “Tatăl nostru”. Noi vom citi un cuvânt din Matei 6:11: ***“Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.”***

Cei mai mulți oameni fac cumpărături dinainte și nici nu se gândesc să-L roage pe Domnul pentru pâine; nici nu sunt pregătiți să-I mulțumească pentru aceasta. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate îngrijirile pământești, dar această rugăciune trece peste cele pământești, căci de pâinea naturală au parte toți, chiar și aceia care nu-L recunosc deloc pe Dumnezeu, negând existența Lui.

Toată rugăciunea pe care noi o cunoaștem ca “Tatăl nostru”, se referă în conținutul ei la partea duhovnicească; căci este scris: ***“Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*** (Matei 4:4)

Gândul rugăciunii este sigur în legătură cu hrănirea zilnică a poporului Israel în pustie. În fiecare zi a lăsat Domnul Dumnezeu să cadă mană din cer, iar în a șasea zi El a lăsat-o să cadă și pentru ziua a șaptea. A fost o aprovizionare supranaturală. Nimeni nu trebuia să însămânțeze, să recolteze, să macine ca să coacă pâine; toate acestea le făcea Domnul prin faptul că lăsa să cadă din cer pâinea pentru ai Săi.

Dumnezeu este un Dumnezeu Atotputernic. Haidem să ne gândim la aceasta: de cât este nevoie pentru a te îngriji doar de o familie, dar **Domnul s-a îngrijit de un popor întreg.** Nu se poate altcumva, decât să strigăm: ***“Ce mare ești, ce mare ești.”*** Mana din cer nu a căzut doar o săptămână, ci 40 de ani.

”Pâinea noastră cea de toate zilele.”

Cine dorea să păstreze ceva din mană până în ziua următoare, aceluia i se altera și nu o mai putea mânca. Acesta este deja un semn spre ceea ce urma să facă Domnul Dumnezeu conform planului Său de mântuire.

Moise a avut o altă trimitere decât Avraam, Ilie o altă trimitere decât Noe, nici unul nu a putut să facă ceea ce a făcut celălalt; căci Dumnezeu a descoperit pentru fiecare timp ce trebuia să se întâmple. În zilele lui Ioan nu a fost descoperit tot ceea ce a avut parte mai târziu Biserica prin slujba apostolilor, dar a fost mana pentru acel timp. Trebuia să se împlinească ce s-a spus dinainte

prin gura sfinților proroci. Domnul a dat a lor Săi o anumită hrană din Cuvântul Său pentru acea zi, pentru acea epocă. Când această epocă s-a terminat, Domnul a dat Cuvântul așa cum a fost rânduit pentru biserica nou testamentală. Domnul dă totul la timpul potrivit.

În Ps.104:27 este scris: ***“Toate aceste viețuitoare Te așteaptă, ca să le dai hrana la vreme.”*** Același lucru este scris și în Ps.145:15: ***“Ochii tuturor nădăduiesc în Tine și Tu le dai hrană la vreme.”***

”Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.”

Aceste cuvinte au un gând mult mai adânc, față de ceea ce spune prin proverbele oamenilor. Iată aici un exemplu. În Matei 15:26, Domnul spune unei femei cananence: ***“Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței.”*** Ce vrea să spună Domnul aici, în legătura aceasta, unei femei care Îl roagă pentru vindecarea fiicei ei? Femeia nu aparținea de poporul Israel, iar timpul neamurilor nu era început; căci atunci erau valabile toate făgăduințele doar pentru iudei, dar totuși gândul principal este în legătură cu vindecarea.

Isus era obligat de aceea femeie să-i vindece fata, iar El a zis: ***“Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței.”***

Isus numește vindecare, pâinea copiilor. Tot ce a făgăduit Dumnezeu este al nostru. Cuvântul Lui este mâncarea noastră, făgăduințele Sale ne-au devenit o hrană zilnică. În Ps.111:5 este scris: ***“El a dat hrană celor ce se tem de El.”*** (lb. Germană – el dă hrană)

Prorocul Ieremia spunea în cap.15, vers.16: ***“Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit.”*** În Ioan 4:32, Domnul spune: ***“Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți.”*** În vers.34 spune El: ***“Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.”*** Cuvintele lui Dumnezeu primite, iar apoi împlinite în lucrarea practică, aceasta este adevărata hrană duhovnicească.

Doar așa devin Cuvintele lui Dumnezeu Duh și Viață pentru noi și anume prin aceea că ele sunt transpuse în practică. ***“Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă ASTĂZI.”*** Este dorința fiecărui copil adevărat al lui Dumnezeu ca să primească ceea ce a făgăduit Domnul în Cuvântul Lui pentru timpul respectiv.

În Matei 24:45, Domnul spune: ***“Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus Stăpânul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrană la vremea hotărâtă?”***

În Amos 3:7, citim: **“Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci.”** Domnul întreabă: **“Care este deci robul credincios și înțelept?”** Un adevărat rob al lui Dumnezeu va primi hrana de la Dumnezeu. Deseori este scris în Cuvântul lui Dumnezeu: **“Cuvântul Domnului vorbea proorocului.”**

Un prooroc este un rob al lui Dumnezeu, care este anunțat prin descoperire ce făgăduințe se împlinesc conform Cuvântului lui Dumnezeu, iar el le dă mai departe cu credincioșie. Noi, oamenii, suntem de așa natură că nu dorim ca cineva să fie deasupra noastră; dar aici scrie că Domnul a pus pe robul Său peste ceata slujitorilor.

Prin cuvântul “ceata slugilor” sunt numiți fără îndoială toți acei care slujesc la Cuvânt, dar robul credincios primește Cuvântul de la Dumnezeu și este obligat să împartă hrana. În acest text scrie că Domnul a pus pe robul Său peste ceata slugilor Sale. **Cea ce pune Dumnezeu, nu poate da jos nici un om.**

În biserica nou testamentală a pus Domnul și prooroci. Lor le descoperă Dumnezeu Cuvântul profetic, dar trebuie să fie și alți slujitori care îl dau mai departe poporului. În zilele când Isus umbla pe pământ, a hrănit masele de oameni cu pâine naturală. Poporul putea să facă un popas, Domnul pune pâinea frântă în mâinile ucenicilor Săi, iar ei împărțeau și mai rămânea pe deasupra. La Dumnezeu este plinătate. El nu trebuia să se îngrijoreze că nu va ajunge.

Nu vă rătăciți, Dumnezeu nu se lasă batjocorit! Dacă este scris că El a pus pe robul Lui peste ceata slugilor Sale, atunci trebuie să recunoaștem cine este acest rob în acest timp. Acest cuvânt este la singular, așa cum este la singular fiecare mesaj către cele șapte Biserici. Dumnezeu are întotdeauna un bărbat peste care își pune mâinile și cu care El poate vorbi.

Noi am spune: “Cine sunt acești robi credincioși și înțelepți?” Cine citește astfel în Biblie, a păcătuit împotriva lui Dumnezeu și împotriva Cuvântului Lui. Dacă este scris **“Robul”**, atunci trebuie să lăsăm aceasta așa. Și în timpul nostru a trimis Domnul pe robul și proorocul Său, fratele Branham, un adevărat bărbat al lui Dumnezeu, cu descoperirea voii lui Dumnezeu pentru acest timp. Cine vrea să nege că Dumnezeu l-a trimis, după ce milioane de oameni au văzut și au trăit ceea ce a făcut Domnul în timpul nostru? Dar cum este cu ceata slugilor? Au primit ei hrana? Căci este scris: **“ca să le dea hrana potrivită la vremea hotărâtă.”**

Oh, fie ca vocea mea să între acum în urechile tuturor predicatorilor. Eu vă rog în Numele Domnului, în Fața căruia stau și căruia voi ziceți că-I slujiți, veniți și vă aplecați sub mâna puternică a lui Dumnezeu; căci oricine se ridică peste Cuvânt, se ridică peste Dumnezeu. Doar dacă ne supunem sub Cuvânt, ne poate binecuvânta Dumnezeu.

Stimați ascultători, eu nu pot să fac altcumva, decât să-mi ridic vocea și în Numele Domnului să trâmbițez Adevărul. În ziua judecății nu va putea nimeni să aducă vreo scuză. Dumnezeu și-a pus slujitorii Săi ca străjerii pe zidurile Sionului. Ei nu au voie să tacă, ci trebuie să dea mai departe ceea ce le-a încredințat Domnul.

În Evrei 5:11-14 este scris că multe mai sunt de zis, dar credincioșii nu puteau suferi hrană tare. Ei erau încă în “papuci de copii”. În versetul 14 este scris: **“Dar hrana tare este pentru oamenii mari.”**

”Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi.” Noi facem bine că ne supunem ordinii dumnezeiești, iar dacă Dumnezeu ne dă ceva, atunci să o primim cu bucurie. Pavel a fost pus de Dumnezeu ca învățător. Tot ce i-a descoperit Dumnezeu, este pentru întreaga Biserică. Ioan a fost pe insula Patmos. Totul ce i-a arătat Domnul, este pentru noi toți. Domnul ne așterne o masă în fața dușmanilor noștri.

În Ioan 6:33-51 putem să citim mai mult despre **“pâine”**. Acolo zice Domnul despre Sine, că El este pâinea lui Dumnezeu, care a venit din cer. Cine vrea să mănânce din această pâine va trăi în veac. Isus este pâinea care s-a făcut trup și dacă rămânem în Cuvântul lui Dumnezeu, avem parte cu El.

Să fie transformate toate mărturisirile cu buzele într-o rugăciune din inimă, iar noi să ne bucurăm de Domnul și de prezența Sa, să stăm la masa Lui și să mâncăm din mâncarea Lui. El este pregătit să ne dea Pâinea Lui și în timpul acesta. Da, El a făcut aceasta, Numele Lui să fie lăudat!

Noi dorim să ne rugăm: “Tată ceresc, dă-ne din Pâinea Ta, căci Tu ai spus că va veni o foame după Cuvânt. Doamne, timpul este aici și așa se poate potoli foamea poporului Tău cu Cuvântul descoperit. Binecuvântează pe toți de aproape și de departe, eu Te rog în Numele lui Isus. Amin.”